

Віра Кандинська

Обличчя з іншого століття

Євген Миронов, Галина Тюніна у фільмі «Щоденник його дружини». Режисер О. Учитель

Наділена шляхетною зовнішністю: одухотвореним обличчям, тонкою, граційною постаттю, природним аристократизмом рухів і постави, Галина Тюніна, як ніхто, вміє відтворити образи жінок минулого. Серед її театральних ролей – героїні Цвєтаєвої, Блока, Гумільова, Толстого, Тургенєва, серед кінематографічних – знаменита балерина Ольга Спесивцева, дружина видатного письменника Івана Буніна. Тюніна ніколи не «осучаснює» свої образи, зберігаючи відчуття часової дистанції, чарівного й неповторного стилю далекої епохи. І, в той же час, її героїні такі органічні й психологічно переконливі, що, здається, актриса наділяє їх власними думками й почуттями.

Галина Тюніна – актриса за покликанням. Питання «ким бути?» перед нею ніколи не стояло. З дитинства обожнювала театр, з 12 років відвідувала шкільну театральну студію, в 14 вступила до Саратовського театального училища, де свого часу вчився її кумир Олег Янковський. Цікаво, що однокурсником Галини був Євген Миронов, з яким вона згодом знялася в «Щоденнику його дружини» і «Грі в модерн». Після закінчення училища Галина Тюніна два роки працювала в Саратовському драматичному театрі в Олександра Дзекуну — талановитого режисера, який тепер працює у Києві, а в 1988 році вступила в ГІТІС до Петра Фоменка, саме на той легендарний акторсько-режисерський курс, що, як відомо, з часом перетворився на театр. Зустріч із Фоменком стала визначальною в долі Галини Тюніної. Саме в «Майстерні» вона сформувалася як актриса, зіграла ролі, які принесли їй визнання – Наталю Петрівну в тургенєвському «Місяці на селі», Зіну в «Тані-Тані» Ольги Мухіної, Глафіру у «Вовках і вівцях» Островського, три згадані образи у виставі «Війна і мир» та багато інших.

Робота в кіно для Галини, за її власними словами, стала продовженням сценічного досвіду. При цьому їй зовсім не властиве «перегрівання» перед камерою, яким подеколи грішать театральні актори.

Кінематографічним дебютом Тюніної стала роль Ольги Спесивцевої у фільмі Олексія Учителя «Манія Жизелі» (1994) – драматичній історії життя і кохання визначної російської балерини – зірки імператорських театрів і Grand Opera, партнерки Ніжинського, Доліна й Лифаря, яку сучасники нарекли «Червоною Жизеллю». Галина Тюніна майстерно втілила образ вишуканої, чарівної, емоційної, нервової і болісно чутливої жінки, непересічної особистості, яка поступово згасає під тиском душевної хвороби. І хоча фільм сприйняли неоднозначно, її робота викликала схвальні відгуки й була відзначена призом Гільдії кінокритиків «За найкращий акторський дебют». Після цього Тюніній

пророкували блискучу кінокар'єру, однак наступної ролі довелося чекати п'ять років.

Цього разу Галина зіграла дружину Буніна Віру Миколаївну в фільмі Олексія Учителя «Щоденник його дружини» (2000). Втілити героїню, яка так любить чоловіка-генія, що здатна вибачити йому навіть молоду коханку у власному домі, – непросте акторське завдання, з яким Тюніна справляється просто блискуче. Віра Миколаївна в її виконанні – мудра жінка, яка до кінця усвідомлює ситуацію і знаходить у собі сили зрозуміти й вибачити. Ніякого надриву і мелодраматичних пристрастей, лише безмежне терпіння, поступливість, душевне тепло. Додайте до цього спокійне почуття власної гідності, легку іронічність та море жіночого шарму, і стане зрозуміло, чому у Віру безнадійно закохується герой Євгена Миронова – літератор Гуров, а разом з ним – переважна більшість глядачів.

У 2003 році Тюніна зіграла Юлію, близьку подругу головної героїні, в картині М.Коростишевського «Гра в модерн» — вишуканій історії кохання польської актриси Марії Вісновської і російського корнета Олександра Бартенєєва, що мала місце в реальному житті на зламі століть. Попри невелику роль, Галині вдалося значно тонше відчутти і відтворити відчуття епохи, ніж Оксані Коростишевській в образі Вісновської. За іронією долі, чудовому акторові Євгену Миронову в цьому фільмі дісталася роль друга Бартенєєва, якого доволі одноманітно втілив Єгор Бєроєв.

Окрім того, у кінематографічній біографії Галини Тюніної були ролі в картинах «Щит Мінерви» (2002, режисер С.Ткачов), «Прогулянка» (2003, режисер О.Учитель), детективному серіалі К.Серебреннікова «Щоденник убивці», який з гучним успіхом пройшов на російському телебаченні, й цілком несподівана роль жінки-сови у фантастичному трилері Т.Бекамабетова «Нічний дозор» (2004). Триває робота над романтичною мелодрамою С.Ткачова «Ранок», де Тюніна зіграє головну роль (сучасну героїню на ім'я Єва) і вперше з'явиться на екрані разом зі своїм постійним сценічним партнером Юрієм Степановим. Як бачимо, останнім часом Галину Тюніну все частіше запрошують у кіно. Хочеться сподіватися, що це дозволить актрисі максимально реалізувати свої можливості, як це вдається їй у театрі.